

Trainerswissel

Hein Vanhaezebrouck leidde AA Gent in Brugge naar een derde overwinning op rij. © BELGA

Bij het tikken van deze column stond AA Gent voor het eerst dit seizoen in de linkerkolom. Zevende meer bepaald, met 25 punten gelijk met Standard en Antwerp, die wel nog aan hun wedstrijd moesten beginnen. Belangrijker: op vier punten van de vierde, OH Leuven, dat net aan de wedstrijd was begonnen en uiteindelijk zou verliezen.

Wat de inzet was, ben ik vergeten - wellicht een etentje - maar ik heb een maand geleden gewed met iemand van AA Gent dat ze Europees niet zouden doorgaan en play-off 1 zeker niet halen. De man van Gent beweerde het omgekeerde. Op dat moment waren ze Europees nog niet uitgeteld en vierde worden kon nog al tijd. In dat Europese verhaal heb ik mijn gelijk al gehaald; nul op achttien is een negatief record voor een Belgische ploeg in de Europa League. Het is zelfs beschamend voor een ploeg die de laatste jaren in Europa van zich liet spreken en samen met Anderlecht de enige Belgische ploeg is die in de Champions League de tweede ronde wist te halen.

Gisteren won Gent zowaar voor de derde opeenvolgende keer. Die derde telt voor vijf, want het ondenkbare gebeurde op het veld van aartsrivaal Club Brugge. "Gent hield stand, ondanks het vroege uitvallen van Vadis Odjidja." Zo zult u dat ongetwijfeld in uw krant hebben gelezen of van de commentatoren hebben gehoord. Het is anders: wellicht is het dankzij het uitvallen van Odjidja dat Gent die 0-1 heeft kunnen vasthouden. Het scheelt een slok op een borrel in aanvallend opzicht als hij er niet bij loopt, daar is iedereen het over eens. Maar elke speler die in de plaats komt van Odjidja, uitvinder van de alibiverdediging, maakt meer verdigende meters en daarmee hebben ze het gisteren gehaald.

Gentenaar zijn cynisch en doorgaans niet goed in bewieroken, maar winnen op Club verandert de zaak. Dat eerste is nog niet geplaatst en inmiddels zijn ze al op zoek naar een plek voor het tweede standbeeld van Hein Vanhaezebrouck. Een tip: in het Citadelpark staat nog het redelijk foute Moorke (Gents voor 'zwartje'). Haal dat weg en daar kan het standbeeld van Hein komen. In het Zuidpark staat de sokkel waar vroeger de buste van Leopold II op stond: laten we daar een buste van Hein zetten.

Vanhaezebrouck heeft zijn rentree in Gent niet gemist en ontkracht daarmee de stelling 'trainerswissels halen niets uit'. Ik interpel-

leerde daarover per whatsapp de collega die destijds als een van de eersten onderzoek had gedaan naar trainerswissels in België en tot die conclusie was gekomen in zijn afstudeerthesis. Zijn antwoord was kort en simpel: "We spreken over Hein, niet zomaar een trainer. Zelfs gedegen wetenschappelijk onderzoek heeft daar geen vat op."

Hoewel, dit is al het tweede voorbeeld van een gelukte trainerswissel bij Gent. Op 4 oktober 2017 werd Yves Vanderhaeghe daar voorgesteld als nieuwe coach. Gent stond toen veertiende en had amper één keer gewonnen na acht speeldagen. Zijn eerste wedstrijd tegen Waasland-Beveren werd met 2-0 gewonnen en was de eerste thuiszege van het seizoen. Vanderhaeghe eindigde in de reguliere competitie vierde, na Club Brugge, Anderlecht en Charleroi.

De play-offs waren een wisselend succes. AA Gent begon en eindigde met een zes op zes tegen Club Brugge en Anderlecht. Tussenin haalde hij maar één punt, waardoor de twijfel in de bestuurskamer weer toenam. Voor wie het is vergeten: Vanderhaeghe nam toen over van Vanhaezebrouck, die door een deel van de spelersgroep, de staf en het bestuur werd uitgespuwd en zelf uitgekeken was op het trainingscentrum in Oostakker en de Ghelamco.

Geen drie jaar na zijn vertrek in stijl - een persconferentie samen met het bestuur om afscheid te nemen, dat zie je

niet vaak - werd hij een eerste keer gepolst. Dat was in augustus. De Gentse top (en een deel van de staf) had al langer twijfels bij de houdbaarheid van het 'laissez faire, laissez passer-model' van Jess Thorup, die zijn eieren in het mandje van de bepalende spelers legde. Vanhaezebrouck kon niet. Hij had al onder het mes ontmoeten in de lente, maar die gespecialiseerde operatie - de aandoening was volgens zijn eigen mededeling niet levensbedreigend - werd uitgesteld naar eind augustus, waarna hij de tijd zou nemen voor een lange revalidatie.

Ondertussen bleef hij Gent wel op de voet volgen, gaf wekelijks zijn mening in zijn uitstekende column in *Het Nieuwsblad* en liet niet na ook de Gentse deconfiture te becommentariëren. Met Hein staat er een man, zei Roman Jarremtsjok. Dat vat het ongeveer samen. Hoe het met dit Gent afloopt, is onduidelijk. Ik heb alvast twee nieuwe weddenschappen afgesloten over 1) hoelang het zal duren voor Vanhaezebrouck Odjidja naar de uitgang duwt en 2) wanneer ze bij bestuur/management weer een punthoofd krijgen van hem.

In het Zuidpark staat de sokkel waar vroeger de buste van Leopold II op stond: laten we daar een buste van Hein zetten